اروپا از «بزرگ شدن» می ترسد

ترجمه : فاطمه موثق نژاد

«واسیل ایوانف» از اهالی بلغارستان ، شغل پرمخاطره ای را انتخاب کرده است . او به عنوان گزارشگر تحقیقی ایستگاه تلویزیون ملی ، به اطلاعات زیادی درمورد فساد مقامات مسؤول و باندهای تبهکار در کشور دست یافته است . این اطلاعات ، زندگی او را با تهدید مواجه کرده است . در اوایل همین ماه ، افراد ناشناس یک بمب در کنار خانه او در صوفیه منفجر کردند. در این انفجار به کسی آسیب وارد نشد اما وی اکنون تحت محافظت پلیس قرارداره . این نخستین بار نیست که چنین اتفاقی می افتد . ایوانف می گوید : «این اقدام ،جنایتی علیه روزنامه نگاران و آزادی بیان بود . »

این یک نقطه ضعف برای بلغارستان به شمار می آید . به علاوه آنکه انفجار بمب نیز به فهرست طولانی جرائم پشت پرده در این کشور که صدمه زیادی به اعتبار آن وارد کرده است ، اضافه می شود و این اتفاق درست در زمانی بوقوع می پیوندد که کشور خود را برای پیوستن به اتحادیه اروپا آماده می سازد . تلاش این کشور و رومانی برای مهار فساد و جرائم سازماندهی شده ، بهانه دیگری را برای سیاستمداران غربی فراهم کرده است تا بر نگرانی ها در مورد گسترش جبهه شرقی اتحادیه اروپا بیفزایند . کمیسیون اروپا ماه آینده گزارشی منتشر خواهد کرد تا عضویت این دو کشور را که درحال حاضر برای اول ژانویه ۲۰۰۷ در نظر گرفته شده ، برای یکسال دیگر به تعویق اندازد . مقامات رسمی می گویند هیچگونه تضمینی برای ورود این دو کشور به باشگاه بروکسل ، بدون بهبود سابقه آنها وجود ندارد .« اولی رن» ، مرد شماره یک در توسعه اتحادیه اروپا می گوید «هیأت داوری هنوز براین عقیده است.»

رأی هیأت منصفه هرآنچه که باشد ، درمرکز توجه همه کشورهای حوزه بالکان قرارداره . رومانی اکنون از یک امتیاز برخوردار است و آن را مدیون اشتیاق دولت اصلاح طلب به ریاست «ترایان بازسکو» است که تلاش فراوانی برای پاکسازی سیستم قضایی کشور و طرد مقامات فاسد داشته است . اما موفقیت آن در به دست آوردن عضویت ، حتمی نیست . در عین حال ، کشورهای دیگر نیز برای به چنگ آوردن عضویت احتمالی در اتحادیه اروپا و پیوستن به یک خانواده بزرگتر اروپایی صف کشیده اند و آن را پاداشی برای درپیش گرفتن رفتار دموکراتیک خود می دانند . کروواسی و ترکیه پیش از این در میان فهرست نامزدهای رسمی ، جایگاه خود را به دست آورده اند . بقیه کشورها نیز باوجود گرایشهای مخالفت آمیز در پایتخت های غربی، مشتاقانه منتظر نوبت خود هستند . چگونگی برخورد با بلغارستان و رومانی، نشانه ای مأیوس کننده و یابرعکس،امید بخش برای آنان خواهد بود .

> به مدت چندین دهه، گسترش اتحادیه اروپا ابزار سیاستگذاری حیاتی برای ارتقای سطح رفاه وثبات در سراسر قاره بود اما اکنون نگرانی هایی درباره افزایش اعضای این اتحادیه درمیان سران اصلی آن بروز کرده است

بلغارستان یک نمونه قابل تأمل و در دسترس است . روشن است که صوفیه باید اقدامات زیادی به ویژه درمورد حاکمیت قانون انجام دهد. مطابق یک ارزیابی که چندی پیش انجام شد ، نزدیک به ۶۰ درصد از مردم بلغارستان معتقدند که قضات آنها فاسد هستند . دولت نیز پیشرفت چندانی در مبارزه با جرائم سازمان یافته نداشته است . وزارت کشور بلغارستان ۱۵۶ قتل زنجیره ای را در ۵ سال گذشته ثبت کرده که بسیاری از آنها دولتی بوده اند . اسناد مشخص نیستند .«بویکو تودوروف» از مرکز مطالعات دموکراسی در صوفیه چندی پیش گزارش وقایع را به ترتیب زمانی، منتشر کرد و آنها را« نهادینه سازی وسیع فساد سیاسی کشور نامید» .

درعوض ، رومانی در همسایگی بلغارستان امتیازاتی را در بروکسل به دست آورده است . دادستان ها در بخارست سرانجام موفق شدند با فرهنگ قدیمی رفیق بازی در افتند . در رأس فهرست آنها «آدریان ناستاز» ، نخست وزیر سابق قراردارد که ماه گذشته و به دنبال اتهامات مربوط به زدوبند های معاملاتی مشکوک، استعفای خود را به عنوان سخنگوی پارلمان تقدیم کرد . بروکسل هنوز متقاعد نشده است و در انتظار محکومیت های بیشتری از جمله پیشرفت در مبارزه با قاچاق انسان است .

باوجود همه اینها ، ناظران اتحادیه اروپا انتظاردارند که هردوی این کشورها درماه ژانویه اجازه ورود به اتحادیه را به دست آورند . مقامات رسمی اتحادیه نگران این مسأله هستند که تأخیر در پذیرش بلغارستان و رومانی مانعی برسرراه ادامه روند اصلاحات باشد و زمینه های احتمالی برای مخالفت با اتحادیه را بوجود آورد. رادوموتوک از بنیاد جامعة باز در بخارست می گوید کشورهای اروپای غربی شاید «زحمت گسترش» را تجربه کنند «اما در اینجا یک خطر وجودداره و آن عدم توانایی در تکمیل این روند است .» احتمال دیگر آن است که اتحادیه اروپا هردوی این کشورها را بپذیرد اما مانع دستیابی آنها به برخی امتیازات ، حتی برخی یارانه ها شود و این امر را به دستیابی آنها به پیشرفت های بیشتر موکول کند .

به هرطریق ، مباحثات درمورد رومانی و بلغارستان آشکارا یادآور اظهارات مخالفت آمیز و خشن در پایتخت های اروپایی است . آشوب هایی که تابستان گذشته توسط جوانان عرب در پاریس به راه افتاد به علاوه حملات تروریستی در لندن و مادرید ، سبب افزایش وحشت عمومی از بیگانگان اخلال گر شد . همواره به نگرانی های ناشی از توسعه انفجارگونه ای که در زمان پذیرش ده عضوجدید در سال ۲۰۰۴ مشاهده شد ، به عنوان دلیل عدم تأیید قانون اساسی اتحادیه اروپا در فرانسه و هلند در سال گذشته اشاره می شود .آخرین نظرسنجی نشان داد که نزدیک به ۶۰ درصد آلمانی ها با گسترش بیشتر اتحادیه اروپا ، از جمله پذیرش عضویت بلغارستان و رومانی مخالف هستند .

با افزایش عدم تحمل عمومی، شمار فزاینده ای از سیاستمداران از برقراری یارانه های بیشتر اتحادیه اروپا در آینده ، برای کشورهای فقیرتر گله مندند . در فرانسه و آلمان، یعنی کشورهایی که وحشت از جهانی شدن در آنها عمیق تر می شود ، اندیشه رویارویی با رقابت بیشتر ، این بار در درون اروپا ، تنها گرایشات ضدگسترش اتحادیه را حادتر می کند . «فیلیپ دوست بلازی» ، وزیرخارجه فرانسه ماه گذشته گفت : « در سیاست ، رأی دهنده هیچگاه اشتباه نمی کند. ما نباید نسنجیده به سوی گسترش اتحادیه قدم برداریم.» تعجب آور نیست که در چنین جو تازه ای ، پارلمان اروپا چندی پیش قطعنامه ای را به تصویب رساند که درمورد «گسترش نامحدود» هشدار می داد . وزیران اتحادیه اروپا می گویند بروکسل دست کم باید موضوع گسترش را تازمان یافتن راه حل برای مسائل ملال آور اما بغرنج داخلی ، به تعویق اندازد . مسائلی نظیر این که چگونه می توان در سیستم رأی گیری اتحادیه تغییراتی بوجودآورد که تعادل لازم قدرت در میان کشورهای بزرگتر و کوچکتر برقرار شود .

برای برخی ، همه اینها از عقب نشینی اروپا از جدی ترین آرمان خود حکایت می کند . به مدت چندین دهه ، گسترش اتحادیه اروپا ابزار سیاستگذاری حیاتی برای ارتقای سطح رفاه و ثبات در سراسر قاره بوده است . دموکراسی ، به عنوان انگیزه ای برای عضویت ، در کشورهای پرتقال و اسپانیا در دهه ۸۰ تحکیم شد و بنابراین می توان پیش بینی کرد که این امر صلح را در کشورهای بالکان به ارمغان خواهد آورد. کشورهایی که جنگ آنها را پاره پاره کرده است .آنچه که آشکار می شود عبارت است از یک توافق عمل گرایانه . از میل فراوان برای چشم پوشی از اروپای فراگیر ، کاسته شده است و در عوض روشی معقولانه تر جایگزین شده است.« جان ویرسما» ، عضو سوسیالیست آلمانی در پارلمان اروپا می گوید «همه اینها در آینده بسیار آهسته تر انجام خواهد گرفت . دیگر گسترش وسیع وجود نخواهد داشت و ما درمورد شرق تا جای معینی پیش خواهیم رفت . »

این به معنی عقب گرد از تعهدات موجود نیست ، بلکه پیشنهاد می کند که عضویت کشورهای مشتاق نظیر مالدیو، گرجستان و اوکراین برای مدت نامعلومی به تعویق بیفتد . در نتیجه معیارهای پذیرش افزایش خواهد یافت. از این به بعد بروکسل خواهان حصول اطمینان از تطابق متقاضیان ، با استانداردهاست ، قبل از این که عضویت آنها پذیرفته شود .« جورجانا نوچه وا » از مرکز مطالعات سیاسی اروپا در بروکسل می گوید «کمیسیون ، دیگر به دنبال تعهدات نیست ، بلکه به دنبال تحقق آنهاست . » بنابراین ، بلغارستان و به میزان کمتر رومانی ، بایدخود را خوش شانس بدانند . اروپا در آینده دیگر جایی برای کشورهایی باچنین مشکلات حل نشده ای نخواهد داشت .

نیوزویک

چراغ بی فروغ سلطنت در نپال

محمد مهدی غفاری

تحولات سیاسی یک ماه گذشته نپال باعث شدتا «گیانندرا» پادشاه نپال در دو مقطع تسلیم فشار - به عبارت روشن تر تسلیم خواسته های مخالفان - شود. در مقطع اول شاه پذیرفت که انتخابات سراسری برگزار کند تا از این طریق، مخالفان بتوانند دموکراسی چند حزبی را احیا کنند. در حالی که مخالفان - شامل هفت حزب ائتلافی و چریکهای مائوئیست مسلح - این اقدام شاه را اغوا کننده و فریب افکار عمومی تلقی کرده و حاضر به پذیرش مذاکره با شاه در جهت برگزاری انتخابات سراسری نشدند. مخالفان می گفتند برگزاری انتخابات سراسری در صورتی که بسیاری از رهبران احزاب، گروههای سیاسی و دو نخست وزیر سابق در زندان به سر می برند فاقد وجاهت قانونی است و به همین دلیل پیشنهاد شاه را برای مذاکره در جهت برگزاری انتخابات آزاد رد کردند. در مقطع دوم شاه نپال به دلیل استمرار تظاهرات خیابانی، گسترش تظاهرات و اعتصابات که توأم با زد وخوردهای شدید بود و حتی چند کشته نیز برجای نهاد، مجدداً تسلیم فشار مخالفان شد و اعلام کرد که حاضر به برگزاری انتخابات، تعیین نخست وزیر وگشایش پارلمان است. این اقدام شاه بدان معنی است که شاه دیگر قدرت مطلقه نیست، قدرت او محدوده شده است ودیگر نمی تواند مثل سابق پارلمان را منحل و یک دولت قانونی را از قدرت ساقط کند. توضیح اینکه گیانندرا شاه نپال در سال ۲۰۰۵ میلادی، دولت قانونی، مشروع و منتخب مردم؛ شیربهادر دو با را از قدرت ساقط و خود شخصاً زمام امور نپال را به دست گرفت. دقیقاً به همین دلیل، مخالفان او را به اعمال دیکتاتوری و نادیده گرفتن حقوق مدنی افراد متهم کرده و همین مسأله سبب بروز تنش و تحولات دگرگون کننده سیاسی در نپال شد. پس از عقب نشینی شاه و صدور اعلامیه توسط او مبنی بر تشکیل پارلمان، ائتلاف احزاب هفت گانه «گیرجاپراساد کویرالا»ی هشتاد و چهار ساله را برای رهبری دولت جدید نامزد کرد. کویرالا که رهبری حزب کنگره نپال را برعهده دارد به اتفاق آرای احزاب، به عنوان نخست وزیر معرفی شد. نخست وزیر جدید نپال قرار است عصر روز سی ام آوریل باحضور در پارلمان نپال اعضای کابینه را معرفی کند. لازم به ذکر است که نخست وزیر هشتاد وچهارساله نپال از دهه ۴۰ میلادی وارد عرصه سیاست شد و هفت سال از عمرش را بخاطر مبارزه با خودکامی های پادشاه در زندان سپری کرد. باید دید این سیاستمدار معمر ولی مریض نپالی ازپس تعهدات خود برمی آید؟ اوباید برای تحقق آنچه را که برایش مبارزه کرده عملاً ثابت کند. بازگشت دموکراسی به نپال، بهبود بخشیدن اوضاع اقتصادی این کشور کوچک ۲۶ میلیون نفری و رعایت قانون علی القاعده باید در دستور کار وی قرار داشته باشد. اما مسأله مهم تر،انجام مذاکرات با دیگر احزاب ، بویژه چریک های مسلح مائوئیست است که نخست وزیر جدید نمی تواند در این باره مسؤول نباشد. واقعیت این است که حزب کمونیست نپال از سال ۱۹۴۹ علی رغم انشعابات وگردیسی های سیاسی، سهم بسزایی در تحولات نپال داشته است. بزرگترین گروه انشعابی این حزب ،چریک های مائوئیست مسلح هستند که عملاً از سال ۱۹۹۱ وارد جنگ با دولت کاتماندو شدند و هم از این رو خواهان سهمی برای مشارکت در قدرت و نهادهای سیاسی این کشور هستند.

شاید به همین دلیل ، بتوان گفت که نخست وزیر جدید برای باز گرداندن آرامش به نپال، نیاز به رایزنی هرچه بیشتر با چریکهای مائوئیست مسلح دارد. زیرا در تحلیل و تبیین موقعیت چریک های مائوئیست می توان به این نکته اشاره کرد که این گروه مسلح قصد دارد تا حذف سلطنت به مبارزه خود ادامه دهند بویژه آنکه مائوئیست ها به دلیل وجود چالش های بی سابقه و نرسیدن به وحدت با حزب کنگره نپال، این حزب را به ساز شکاری بورژوازی متهم می کنند. اکنون به نظر می سد، پارلمان درصدد سلب اختیارات شاه است. در حالی که این خانواده ـخانواده سلطنتی الیگارشی رانا - قبل از ورود استعمار انگلیس به شبه قاره، در این منطقه حاکم بوده است. مسلماً برای خانواده سلطنتی رانا بسیار دشوار و سخت خواهد بود که در شکل کاریکاتوری از سلطنت باقی بماند و فاقد همه اختیارات و قدرت فائقه باشد. اگرچه انگلیسی ها و سپس هندیها ابتدا در شکل گیری، دوام و قوام خانواده سلطنتی ذیمدخل بوده اند اما اکنون دهلی نو و لندن برای اینکه اثبات کنند مدافع دموکراسی هستند، از شاه خواسته اند به خواسته های مخالفان گردن نهد و تنها به عنوان یک سلطان تشریفاتی باقی بماند اعزام نماینده هند به نپال عمدتاً در همین راستا قابل ارزیابی می باشد. در مورد اینکه چرا چراغ سلطنت در این نقطه از دنیا بی فروغ گشته ارزیابی های متفاوتی وجود دارد. واقعیت این است که موقعیت خاص جغرافیایی نپال، محصور میان چین و هند، رقابت این دو کشور را در قالب جرگه کنگره و حزب کمونیست چین به دنبال داشته است. تحولات نپال، هند را در یک وضعیت دشوار قرار داده است، به طوری که دهلی نو را به اتخاذ سیاستی جامع و ثابت در قبال مسائل این کشور وادار کرده است. اگرچه هندیها تصمیم گیری در مورد ماهیت نظام سیاسی آتی نپال را به عهده مردم این کشور گذاشته اند اما به دلیل موقعیت ویژه جغرافیایی این کشور، هندیها خود را برای جلوگیری از پیشروی نظام کمونیستی چین به مرزهای جغرافیایی - با توجه به سابقه پرتنش پکن و دهلی نو درباره مرزهای پرمناقشه - آماده کرده اند. تصور غالب این است که هند یک نپال دموکرات همراه با ثبات سیاسی را به یک نپال کمونیستی ترجیح می دهد بویژه آنکه مائوئیست های نپال همکیش مائوئیست های هندی، هم اکنون درگیر یک نبرد مسلحانه با نیروهای امنیتی در صد و شصت بخش و یازده ایالت هند هستند. بسیار روشن است که هند تحت هر شرایطی سعی می کند بر تحولات داخلی نپال به سود خود تأثیر بگذارد.

گفتنی است، چین نیز از دید ایدئولوژیک و آموزه های مائو فاصله گرفته است و (حتی) چریکهای مائوئیست را عامل تروریسم جهانی می داند. ضمن آنکه پکن مداخله نکردن در امور داخلی دیگر کشورها را اساس کار خود قرارداده و صرفاً براساس احترام متقابل، سود برابر و درچارچوب فعالیت های تجاری - اقتصادی حرکت می کند. پیام تبریک ون جیا بائو نخست وزیر چین به نخست وزیر جدید نپال تا حدودی مؤید این رفتار دیپلماتیک چین است. نخست وزیر چین در این پیام ابراز اطمینان کرد که دولت تحت رهبری گیرجاپراساد کویرالا به دست آوردهای جدیدی در زمینه صلح، ثبات و توسعه در نپال دست یابد. چین به عنوان عضو دائمی شورای امنیت ضمن آنکه توجه خود را معطوف به روند تحولات جنوب آسیا می کند، در همان حال به اقتضای شرایط منطقه، منافع و مصالح ملی خود را در همکاری با هند و در راستای تحقق تئوری جهان چندقطبی ادامه می دهد.

موسسه فرهنگی و تبلیغاتی ایران
ایران
برگه اشتراک ویژه تهران
موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران برای تمامی نشریات در حال انتشار خود مشترک می پذیرد
علاقه مندان به اشتراک و دریافت روزانه هر یک از نشریات روزنامه ایران شامل: روزنامه ایران، - روزنامه ایران ورزشی، روزنامه ایران دیلی (انگلیسی زبان)، روزنامه الوفاق (عربی زبان)، روزنامه ایران سپید (ویژه نابینایان) و ماهنامه ایران آذین می توانند پرسشنامه زیر را تکمیل و بر اساس جدول مندرج در آن هزینه اشتراک خود را به حساب جاری سیبا ۰۱۱۰۱۲۴۲۰۰۹ بانک ملی شعبه کسری کد ۱۸۵ به نام «موسسه شهرستانهای ایران» 0101101242009 پرداخت کرده و اصل رسید را به همراه پرسشنامه تکمیل شده با پست سفارشی به نشانی: تهران، تقاطع مطهری و سهروردی شمالی، کوچه بیشه، شماره ۶ اداره مشترکین ارسال نمایند.

نام: نام خانوادگی: تاریخ تولد: / /
نام شرکت یا موسسه:
نشانی:
کدپستی الزامی است: تلفن تماس: تعداد و نام نشریه مورد تقاضا:
نوع درخواست: اشتراک جدید: ☐ تمدید اشتراک: ☐

هزینه اشتراک نشریه مورد تقاضا	۳ ماهه (ریال)	۶ ماهه (ریال)	یک ساله (ریال)
ایران	۵۵/۰۰۰ ☐	۱۱۰/۰۰۰ ☐	۲۲۰/۰۰۰ ☐
ایران ورزشی	۷۰/۰۰۰ ☐	۱۴۰/۰۰۰ ☐	۲۸۰/۰۰۰ ☐
ایران دیلی	۷۰/۰۰۰ ☐	۱۴۰/۰۰۰ ☐	۲۸۰/۰۰۰ ☐
الوفاق	۷۰/۰۰۰ ☐	۱۴۰/۰۰۰ ☐	۲۸۰/۰۰۰ ☐
ایران سپید	۹۷/۵۰۰ ☐	۱۹۵/۰۰۰ ☐	۳۹۰/۰۰۰ ☐
ایران آذین	۳۵/۰۰۰ ☐	۷۰/۰۰۰ ☐	۱۴۰/۰۰۰ ☐

مشترک شماره: شروع اشتراک: پایان اشتراک:
شماره مجرک: تاریخ پرداخت:

تذکر: ۱- ارسال نشریه برای درخواستهایی که تا دهم و بیستم هر ماه به امور مشترکین برسد به ترتیب از شانزدهم آن ماه و اول ماه بعد آغاز می شود.
۲- هزینه اعلام شده بابت یک نسخه و یک نوع نشریه است.
۳- لطفاً رسیدهای پرداختی پستی را تا پایان مدت اشتراک نزد خود نگهدارید.
۴- در صورت تغییر نشانی، امور مشترکین را مطلع نمایید.
۵- تلفن های امورمشترکین موسسه ایران ۸۸۴۱۵۸۶۶ و ۸۸۴۱۷۷۱۵ ساعت تماس (۱۶-۸)، تلفکس: ۸۸۴۱۰۶۷۳
۶- برای تمدید اشتراک فقط کافیست بر روی فیش بانکی کد اشتراک خود را نوشته و با شماره ۸۸۴۱۰۶۷۳ فاکس و یا به نشانی فوق ارسال نمایید.
۷- نوشتن کدپستی دقیق الزامی است در صورت دادن اطلاعات نادرست و ناقص عواقب آن به عهده مشترک می باشد.
۸-مشترکین محترم می بایست شروع اشتراک و پایان اشتراک و همچنین کد اشتراک خود را به یاد داشته تا پیگیری امور مربوط به آنها آسان گردد.
۹- در صورت عدم دریافت نشریه در اولین روز اشتراک مراتب را به اداره مشترکین اطلاع دهید در صورت عدم اطلاع به منزله دریافت تلقی می شود.
۱۰- مشترکین محترم در صورت تمایل به تمدید مجدد می بایست ۱۰ روز قبل از اتمام تاریخ اشتراک فیش بانکی را به همراه کد اشتراک به اداره مشترکین فاکس و یا به نشانی فوق پست نمایند. در صورت عدم تمدید در فاصله تعیین شده به منزله انصراف از اشتراک در نظر گرفته می شود.
۱۱- مشترکین محترم می توانند همزمان با تکمیل فرم اشتراک به عضویت باشگاه خوانندگان روزنامه ایران درآیند و از مزایای آن استفاده کنند. در صورت تمایل موافقت خود را اعلام فرمایید. موافقم ☐ موافق نیستم ☐
اداره مشترکین - موسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران